

[Annette Just]

der er råd til at give yderligere bistand på nuværende tidspunkt. Det synes jeg også er kommet helt klart frem i bl.a. udenrigsministerens redegørelse.

Hvis der på et tidspunkt skal en omprioritering til, så er det da helt i orden, det vil vi gerne tale om, men på nuværende tidspunkt ser det ikke rigtig ud til at være nødvendigt. Men det kan være, i forlængelse af den debat, vi havde lidt tidligere på dagen, at der senere hen vil være et behov for en omprioritering.

Glønborg (KRF):

Der kan ikke være nogen tvivl om, at der er stor nød hos de grupper af palæstinensere, som lever i flygtningelejrene i Libanon, og Kristeligt Folkeparti ser naturligvis positivt på enhver tanke om at hjælpe mennesker, der er i nød.

Det kan naturligvis også være berettiget at tage netop dette spørgsmål op til et arbejde i udvalget, men med henvisning til den redegørelse, som udenrigsministeren gav for den hjælp, der allerede er ydet, og som det er planlagt at yde, anser vi egentlig forslaget for at være overflødigt.

Jørgen Tved (FK):

Det er klart, at vi egentlig ser dette forslag i forbindelse med den debat, vi nylig havde om forholdene i de af Israel besatte områder. Vi ser en sammenhæng i tingene og er måske en smule skuffet over, at der er partier, der går herop og fortæller, at situationen slet ikke er så katotisk, som vi har fremstillet den.

Der skal en vis dristighed til, som hr. Arne Melchior gjorde det, at sige, at der jo er tale om byer, som har en standard, som man har det i disse områder – og han glemte at tilføje: som disse mennesker nok sagtens kan leve med. Der er tale om ruindynger slet og ret, fordi disse flygtningelejre, som vi har beskrevet i vores forslag, har været udsat for gentagne, meget alvorlige bombardementer, og der er ikke tale om byer. Der er, som jeg siger, tale om ruinhobe.

Jeg kan måske undres lidt over, at Socialdemokratiet bare siger: nej, der sker ingenting. De har naturligvis de samme informationer om situationen i disse flygtningelejre, som vi har. De har lige så god kontakt til PLO's repræsentanter her i landet, som vi har, og de får nøjagtig de samme informationer, både mundtlige og skriftlige, som dem, der er baggrunden for vo-

res forslag. Derfor er der ingen tvivl om, at når nogle står heroppe og siger, at der ikke er grund til at yde en ekstraordinær indsats, så er det ikke på baggrund af en viden; så er det måske, fordi man er kynisk og ikke ønsker at hjælpe i et område, hvor nøden er kolossal. Det er rigtigt, at forholdene i og omkring flygtningelejrene er kaotiske, men det er der måske også nogle der er interesseret i at de skal være. Der er måske nogle, der er interesseret i, at forholdene netop skal være så kaotiske, at også de internationale hjælpeorganisationer bliver meget negativt indstillet, for at sige det pænt, over for noget af den hjælp, der skal ydes.

Kendsgerningen er, at i disse flygtningelejre har man bombet og sprængt det, der burde være hospitaler – og »hospitaler« er nok i denne forbindelse en grov overdrivelse af de muligheder for behandling, indbyggerne i de såkaldte flygtningelejre har. Det er absolut ikke hospitaler, som på nogen måde lever op til den standard, vi kender. Det er den mest primitive mulighed for behandling, man har i disse lejre. Men også disse meget primitive muligheder er efterhånden sat over styr. Man mangler de mest elementære ting, forbindsstoffer osv., for at kunne fortsætte i disse lejre, og det i et område, hvor bomber og også raketter osv. meget ofte regner ned over resterne af de huse, menneskene bor i.

Det er et nødråb, der lyder, så derfor skal der en vis dristighed til at komme herop og sige, at det er der altså ikke rigtig behov for, og det er jo ikke nødvendigt. Jeg synes, at man skulle tænke lidt på det, man sagde for nogle ganske få minutter siden, da man talte om terrorhandlinger. Det, der foretages fra israelsk side over for flygtningelejrene, er organiseret mord, hverken mere eller mindre. Det er ikke bare bomber, man smider ned, det er også napalm, altså benzingele, som i al sin enkelhed er beregnet på at skade folk og påføre dem størst mulige lidelser; og samtidig prøver man på at sulte dem og på anden måde ødelægge dem.

Derfor er jeg måske nok lidt skuffet, specielt over Socialdemokratiets optræden i denne sag, skuffet over, at man ikke siger, at spørgsmålet kunne opfattes på to måder. Dels rent humanitært – at man ønsker at hjælpe i et område, hvor der virkelig er tale om nød – men dels måske også sådan, at man med en løftet pegefinger til Israel ville sige, at her har den danske stat vist